

אמר רבא והוא שהעידו כולם בתוך כדי דיבור¹ –

Rovo said, providing that they all testified within a *kday dibur*

OVERVIEW

The משנה stated that (in regards to various cases) a hundred witnesses are like two witnesses. רבא qualified this ruling that it applies only if all the (hundred) עדים testified תוך כדי דיבור (one after the other). Otherwise we do not say מאה כתר. There is a dispute between רש"י and תוספות regarding which cases did רבא make this qualification.

[פ"ה]² ובהא קאמרה מתניתין דמאה כשנים -

רש"י explained that רבא is saying; and only in this case (where כולם העידו תוכ"ד) does the משנה rule that a hundred עדים are like two עדים -

אבל אם העידו השנים ולאחר זמן העידו האחרים הרי הן שתי כתי עדים לכל דבר -
However, if the two עדים testified alone and after a while the other עדים testified
(it was not תוכ"ד), they are then considered like two separate sets of עדים in
regards to everything; this concludes פ"י.

תוספות comments:

משמע דקאי אף לענין קרוב או פסול -

It seems (from the words of רש"י that להרי הן שתי כתי עדים לכל דבר' that רבא is also referencing the case of קרוב או פסול, that we only say עדותן בטלה if פסול א' מהן קרוב או פסול, if all the עדים testified תוכ"ד; otherwise even if some are פסולים, nevertheless since they did not testify תתקיים העדות בשאר תוכ"ד we say תתקיים העדות בשאר.

תוספות asks:

וקשה דהא משמע בסמוך דלענין דין דקרוב או פסול אינו תלוי בהעדאה בתוך כדי דיבור -
And there is a difficulty with פרש"י, for shortly in the גמרא it seems that
regarding the rule of פסול או קרוב א' מהן קרוב או פסול that נמצא א' מהן קרוב או פסול it is not dependent
whether the testimony was תוכ"ד -

אלא בראיית מעשה גמרה עדותן אף כי העידו אחר תוך כדי דיבור דקאמר הרוג יציל³ -
But rather their testimony is completed by seeing the deed, and if one was a
פסול, the עדות is invalid even if they testified after a תוכ"ד, for the גמרא asks, ‘the
victim should save’ the murderer from being killed, since he also saw the act of murder
 together with the other עדים, and he certainly is לעדות⁴, so the rule of מהן פסול should

¹¹ שלום עליך רבי (ומורי) (enough to speak) is the time it takes to say

² בד"ה והוא

³ From the s'Gmar'a question that the הרוג יציל (that he should be considered an עד פסול) and therefore be מבטל the entire עדות, proves that regarding בטילה מהן קרוב או פסול עדותו בטילה, it is totally irrelevant when they testified (because obviously the הרוג did not testify at all), but rather what is relevant is whether the פסול saw the crime (which the הרוג did see) together with the עדים כשרים, and that is what invalidates the עדות. It has nothing to do with testifying תוכ"ד.

⁴ A person cannot testify on his own behalf. See following תוס' ד"ה אלא.

apply to the הרוג as well.

תוספות offers his interpretation:

לכך נראה דלא קאי רק אדין דעדים זוממין דקאמר עד שיזומו כולם -

Therefore it appears that רבא is not referencing the case of 'מהן קרוב או' (לאחר תוכ"ד), but rather רבא was only referencing the case of 'עדים זוממין', where ר"ש ruled that they do not have the law of ע"ז, unless all of the עדים were הוזם -

ובהא קאמר דוקא כי העידו כולם בתוך כדי דיבור -

And regarding this rule of ר"ש specifically, רבא stated that it is only if they all testified תוכ"ד that we require כולם שיזומו כולם -

דזה הוי עדות אחד ובעינן עד שיזומו כולם -

Because then it is considered one testimony (since they testified תוכ"ד) and we require that שיזומו כולם in order to enact the rule of ע"ז -

אבל העידו מקצתן בתוך כדי דיבור ומקצתן אחר כדי דיבור -

However if some testified תוכ"ד and others testified כ"ד -

אם כן הוי שתי כתות ולא בעינן עד שיזומו כולם -

Then they are considered as two sets of עדים and there is no requirement עד - ע"ז regarding תוכ"ד. This is regarding תוכ"ד by all who testified הוזמה; we only require that there be שיזומו כולם אבל לענין נמצא אחד קרוב או פסול -

However regarding the rule of נמצא אחד קרוב או פסול, then -

אף אם נמצא מהני שהעידו לאחר כדי דיבור עדותן בטלה -

Even if the פסול was found among those who testified תוכ"ד, nevertheless the entire עדות is nullified (as proven previously from הרוג יציל).

In summation; regarding the rule of שיזומו כולם, the rule of רבא applies that this rule is valid only if they all testified תוכ"ד, otherwise we only require a הוזמה for those that testified תוכ"ד. However regarding the rule of פסול או קרוב או פסול, that is effective in all cases even if they did not testify תוכ"ד.

תוספות asks:

ואם תאמר מאי שנא⁵ -

And if you will say; why is there a difference between ע"ז (where the rule of רבא applies) and נמצא א' מהן פסול (where the qualification of רבא does not apply)?

תוספות answers:

ויש לומר שנא ושנא דדוקא גבי נמצא אחד מהן קרוב או פסול -

And one can say; that the two cases are indeed completely different, for only by the case of נמצא א' מהן קרוב או פסול -

חשיב כחד עדות כשהעידו לאחר כדי דיבור משום שהם אומרים אמת -

⁵ Granted that תוספות has proven from the גמרא (הרוג יציל) that the rule of תוכ"ד does not apply to מהן קרוב או נמצא א' מהן פסול, nevertheless we require a reason for this distinction.

Is it considered like one **עדות** even if they testified **לכ"ד**, because the **עדים** are saying the truth -

ואם כן עדותן התחיל מראייה שלהם וראייה שלהם היתה בבת אחת עם העדים⁶ -

So therefore (since they are testifying truthfully) **their testimony begins from when they saw the deed, and the seeing of the פסול was simultaneous with the other עדים כשרים**, so if בטלה מקצה בטלה כולה -

אבל בעדים זוממין שאינן אומרים אמת -

However by **ע"ז** who are not saying the truth; they have been discredited -

אם כן לא בא עדותן אלא כשיעידו בבית דין -

Therefore their testimony does not begin until they testify in **בי"ד** -

וכיון שלא העידו בבת אחת רק לאחר כדי דיבור לא חשבינן כחד עדות כן נראה למשי"ח⁷:

And since they did not testify in **בי"ד** simultaneously (תוכ"ד), but rather **לכ"ד**, we cannot consider it as one **עדות**. This is how it appears to my teacher, may he live.

SUMMARY

According to רש"י the qualification of רבא (that the testimony need be תוכ"ד), applies to the cases of עד שיזומו כולן and עד קרוב או פסול. According to תוספות however it applies only to ע"ז (since their [false] testimony is initiated in בי"ד), but not by מהן קרוב ופסול (since their [true] testimony begins when seeing the deed).

THINKING IT OVER

What would be the ruling according to תוספות, if at the time of seeing the deed all the **עדים** were **כשרים**; however, later when they testified in **בי"ד** some became **פסולים**; is there a requirement that the **פסולין** testify תוכ"ד in order to void the עדות⁸, or is it voided even if the **פסולים** testified **לכ"ד**?⁹

⁶ See 'Thinking it over'.

⁷ (תוס') רבינו פרץ that this is referring to לנר. למורי שיחיה.

⁸ Since at the time of ראית העדות there were no **פסולים** (only **כשרים**); they became **פסולים** later before they testified.

⁹ See 107-8. אוצר מפרשי התלמוד.